

Nefndarálit

um frv. til l. um breyt. á l. um tímabundnar endurgreiðslur vegna kvikmyndagerðar á Íslandi, nr. 43/1999, með síðari breytingum.

Frá iðnaðarnefnd.

Nefndin hefur fjallað um málið og fengið á sinn fund Guðrúnu Þorleifsdóttur frá iðnaðarráðuneyti.

Umsagnir bárust frá Kvikmyndamiðstöð Íslands, stjórn Sambands íslenskra kvikmyndaframleiðenda og fjármálaráðuneytinu, auk minnisblaðs frá iðnaðarráðuneytinu.

Endurgreiðslulögunum var síðast breytt með lögum nr. 159/2006 sem tóku gildi 31. desember 2006. Þá var endurgreiðsluhlutfallið hækkað úr 12% í 14%.

Með frumvarpinu er lagt til að endurgreiðsluhlutfall samkvæmt lögum nr. 43/1999, um tímabundnar endurgreiðslur vegna kvikmyndagerðar á Íslandi, verði hækkað úr 14% í 20%. Ekki er um aðrar breytingar á lögunum að ræða. Þá er gert ráð fyrir í ákvæði til bráðabirgða að þeir sem fengið hafa vilyrði fyrir endurgreiðslu fyrir gildistöku laga þessara eigi þess kost að sækja um aftur eftir að endurgreiðsluhlutfallið hefur verið hækkað ef framleiðsla kvikmyndar eða sjónvarpsefnis er ekki hafin. Markmið þessara breytinga er að jafna samkeppnistöðu íslensks kvikmyndaíðnaðar gagnvart sambærilegri starfsemi í sumum öðrum ríkjum og laða að fleiri erlend verkefni.

Nefndin telur mjög mikilvægt að efla kvikmyndagerð á Íslandi og eðlilegt að horft verði til hennar á næstunni þar sem verkefni af þessum toga eru atvinnuskapandi, gjaldeyrisskapandi og mikilvæg jákvæð landkynning sem getur skilað auknum fjölda ferðamanna til landsins. Fyrir liggur að í samanburði við ýmis önnur lönd er endurgreiðsluhlutfallið hér á landi of lágt og hefur ekki laðað að fleiri erlend kvikmyndaverkefni eins og vonast var til þegar endurgreiðsluhlutfallið var hækkað úr 12% í 14%.

Í núgildandi lögum um tímabundnar endurgreiðslur vegna kvikmyndagerðar er kveðið á um þau skilyrði sem uppfylla þarf til að hljóta endurgreiðslu samkvæmt lögunum og hvert umsóknarferlið er. Eitt af skilyrðum laganna er að senda skal umsóknir til iðnaðarráðuneytis áður en framleiðsla kvikmyndar eða sjónvarpsefnis hefst. Í framkvæmd hefur aldrei verið vikið frá þessu skilyrði laganna og umsóknum sem berast eftir að framleiðsla er hafin er hafnað. Næsta stig í ferlinu er að nefnd sem skipuð er fulltrúum frá iðnaðarráðuneyti, fjármálaráðuneyti, menntamálaráðuneyti og Kvikmyndamiðstöð fer yfir umsóknina og metur hvort öll skilyrði laganna eru uppfyllt. Í framhaldinu er gerð tillaga til iðnaðarráðherra um afgreiðslu málsins. Teljist öll skilyrði laganna uppfyllt gefur iðnaðarráðuneytið út vilyrði fyrir endurgreiðslu. Í vilyrðinu kemur fram að endurgreiðslufjárhæð sé ekki greidd út fyrr en framleiðsla kvikmyndaverkefnis er lokið og uppgjör og ársreikningur liggja fyrir. Endurgreiðslufjárhæðin er því aldrei greidd út fyrr en uppgjör liggur fyrir og hin sérstaka endurgreiðsla er oft í reynd síðasti liður í uppgjörsferlinu vegna framleiðslu kvikmyndar.

Samkvæmt rannsóknum sem unnar hafa verið fyrir iðnaðarráðuneytið á áhrifum endurgreiðslanna á ríkissjóð, fyrst af Hagfræðistofnun Háskóla Íslands árið 2006 og af Fjárfest-

ingarstofu árið 2009, er talið að ríkissjóður beri ekki byrði vegna endurgreiðslanna og er þar horft til þess að skatttekjur ríkissjóðs eru að öllum líkindum meiri en endurgreiðslunum nemur. Telja verður að þær tekjur sem ríkið hefur af framleiðslunni falli að mestu til á framleiðslutímanum í gegnum staðgreiðslu launa og óbeina skatta, svo sem virðisaukaskatt af aðföngum til framleiðslunnar.

Í umsögn fjármálaráðuneytis um frumvarpið kemur fram að vegna halla á ríkissjóði muni að óbreyttu þurfa að fjármagna viðbótarútgjöld með lántökum. Nefndin telur orðalagið óheppilegt vegna þess að það gefur til kynna að reiknað sé með halla á ríkissjóði vegna endurgreiðslanna. Í því samhengi vill nefndin benda á að ef horft er til þeirra skatttekna sem skapast með aukinni veltu vegna kvikmyndaverkefnanna er ekki rétt að líta á endurgreiðslurnar eingöngu sem viðbótarútgjöld. Þegar um er að ræða stór verkefni getur tíminn frá útgáfu vilyrðis og fram til útborgunar endurgreiðslunnar verið á bilinu eitt til tvö ár eða jafnvel meiri. Ríkissjóður ætti því að hafa fengið til sín stærstan hluta skatttekna vegna framleiðslunnar þegar til útborgunar kemur.

Nefndin telur að sú ráðstöfun sem gert er ráð fyrir í frumvarpinu geti orðið veruleg lyftistöng fyrir íslenskan kvikmyndaiðnað og skapað fleiri sóknarfæri á þessu sviði. Nefndin bendir á mikilvægi þess að nýta öll úrræði í landinu sem geta fjölgað störfum og aukið gjald-eyristekjur þjóðarinnar.

Nefndin leggur til að frumvarpið verði **samþykkt**.

Eygló Harðardóttir og Grétar Mar Jónsson voru fjarverandi við afgreiðslu málsins.

Björk Guðjónsdóttir, Herdís Þórðardóttir og Ragnheiður Ríkharðsdóttir skrifa undir álit þetta með fyrirvara.

Alþingi, 25. mars 2009.

Katrín Júlíusdóttir,
form., frsm.

Álfheiður Ingadóttir.

Björk Guðjónsdóttir,
með fyrirvara.

Helgi Hjörvar.

Herdís Þórðardóttir,
með fyrirvara.

Kristrún Heimisdóttir.

Ragnheiður Ríkharðsdóttir,
með fyrirvara.